

Ələmdar Quluzadə
Salam, Xocalı dərdim

Mən qoynunda doğuldum, sən içimə köçmüşən,
Nağıl dili olmasın, qıl körpüdən keçmişən,
Nəyinə güvənmişəm, nəyimə and içmişən?
Toyuna, bayramına bir vaxt salam verərdim -
Salam, Xocalı dərdim!

Qırxqız mehi mizrabın, Qarqar qopuzun idi,
Çölün də, çınqılın da şəkərin, duzun idi,
Qoynuna qısılanda qolların uzun idi.
Sənə ana deyərdim, mənə oğul deyərdin -
Salam, Xocalı dərdim!

Əlim ətəyə çatmır, əlim göylərə dəyir,
Ələyənlər ələyib əyilməzləri əyir,
Yetim uşaq görəndə yaralarım göynəyir.
Bu dərd tək mənim olsa ürəyimdə çəkərdim -
Salam, Xocalı dərdim!

Qara, qərib daşı var hər əyilən xurcunun,
İstəyi gizli deyil burnumuzun ucunun,
Sağlığım istəyir axı borclu borclunun.
Sənin dərdin olmasa bəlkə çoxdan ölərdim -
Salam, Xocalı dərdim!

Məni daştək kündələ, məni qum kimi yoğur,
Bu dünyanın havası məni dördəlli boğur,
Üzümə bahar doğmur, üzümə payız doğur.
Əlim əlinə dəysə ayağını öpərdim -
Salam, Xocalı dərdim!

Mən qanıma görmüşəm düşmənin qaşığında,
Eşqim dəli olubdur həsrət yaraşığında,
Tonqal çatacağam mən bu dərdin işığında.
Sevincim inciməsin, mən dərdimə güvəndim -
Salam, Xocalı dərdim!

Ürəyin ülkər qızı, idrakın nizəsi var,
And mənə köhnə dostdur, sözümün təzəsi var,
Sevincin sirri bəlli, dərdin möcüzəsi var;
Pəncər kimi biçilib, xəncər kimi göyərdim -
Sağ ol, Xocalı dərdim!

Sağal, Xocalı dərdim!
Salam, Xocalı dərdim!

**Quluzadə Ə. Salam, Xocalı dərdim: şeir // Quluzadə Ə. Qadan mənə, Qarabağ. -
Bakı : Ozan, 2006. - S.53-54.**